

291

ONOMASTERIA IOHANNEA,
ILLVSTRI DOMINO

I O H A N N I
ERNESTO SCHMIEDEN,

FLORENTISSIMÆ REIPUBLICÆ GEDANENSIS PRÆ-
CONSVLI INSIGNITER MERITO, PVBLICO MVSA-
RVM PRÆSIDI, LITERARIÆ GLORIÆ STATORI,
MÆCENATI OPTIMO, MAXIMO, DOMINO ET PA-
TRONO SVO, OMNI CVLTV VENERANDO:

EIVSQVE GENERO NOBILISS.
VIRO SVMMO

I O H A N N I
GODOFREDO A DIESSELDORF,

I. V. D. CÆSAREI PALATII COMITI, CONCILII PER-
PETVI IN ACADEMIA LIPSIENSI OLIM ASSESSO-
RI; NVNC IN PATRIA VRBE IVRIS ET HISTORIA-
RVM PROF. PVB. ATQVE ATHENÆI GEDANENSIS
INSPECTORI VIGILANTISSIMO, FAVTORI SVO
MAGNO, AMICO OPTIMO:

C 288

IN VICEM EPITHALAMII,
SVB IPSIS DIVI IOHANNIS VIGILIIS,
ANNO M DC IC.

SVBMISSA PIETATE ET OFFICIOSA MENTE,
GRATVLAVNDVS EXHIBVIT

PAVLVS PATER, MATH. PROF.

THORVNII,
E TYPOGRAPHEO GYMNASII.

C. PLIN. CÆCIL. SEC. LIB. I. EPIST. XI.

Socer Pompeius Iulianus, cum cætera vita, tum vel hoc uno magnus & clarus, quod ipse Provincia Princeps, inter altissimas conditiones, Generum non honoribus Principem, sed sapientia elegit; huic nullus horror in vultu, nulla tristitia, multum severitatis: reverearis occursum, non reformides: vitæ sanctitas summa, comitas par: insectatur vitia, non homines, nec castigat errantes, sed emendat: sequaris monentem attentus & pendens, & persuadere tibi, etiam cum persuaserit cupias.

Vdivit tandem **DEVS** immortalis vota nostra, luctus domesticus concessit, & senectutis damna novo beneficio compensata sunt. Fausta ac prospera sequuntur lamenta & planctus, ob exitum filiorum bigæ, cui nunc demum mutui affectus, tot Epistolis probati, publicum decernere conor monumentum, dum ad instantiam Bibliopolæ, amicorum quidam Epigrammata & Elogia nostra, sparsim edita, in unum requirit publicareq; gestit. Nimirum, restabat ex thesauro Gentilis boni Virgo castimonia animi & elegancia morū insignis; huic dum nuptiales tædas accendis, quotquot literas colunt, aut sapientiam sponsi norunt, faustitates omnes apprecantur lætosq; Hymenæos dicunt. Audet etiam infelicitas nostra quæcunq; hoc obsequii & cultus sui tributum solvere, & ob hanc festivitatem nuptialem, & redeuntem simul Onomasteriorum solennitatem, observantissime gratulari. Serus quidem, ne dicam vanus hic videri posset conatus, de re feliciter peracta ominari prospere, & quos gravissima merita supra laudem evexerunt, leviter cursimq; attingere. Quis enim **GENTIS SCHMIEDENÆ** decora, tot sanctissima gravissimaq; nomina, quæ humanum genus emendarunt, divorumque numerum auxerunt, vel mente concipere, nedum eloqui digne potest? Magnum est, Avos triumphales & togatos Heroes, qui supremum in Republica Magistratum gesserunt, longa serie enumerare posse: maius Nobilitatem & Poloniæ *Indigenatum* ab antiquissimis maioribus accepisse: sed longe maximum ab ipso Sarmatiæ Imperatore fidelis Amici rectiq; Adiutoris titulo ornatum fuisse! Quanti enim Serenissimus Rex noster, homagii sacramentum ab Urbe vestra recepturus, senilem gravitatem, plenaq; divi-

nitare alloqvia in Te Senatus Præside æstimaverit, fama
pridem duraturis æternum monumentis inscripsit. Quin
& inter grandia Regiæ gratiæ documenta Proregalis, seu
Burggravialis illa, ut ita loqvar Purpura, quam summa
cum sanctitate iustitiæq; gessisti, numerari meretur. Auçta
in immensum nominis tui claritudo, difficillimis nuper
Interregni temporibus, dum ad Concilium Procerum Ma-
riæburgi Moderator allegabaris. In discrimen illic ardua
tractatione vocabantur Reipublicæ patriæ iura, immunita-
tes & privilegia: videre erat distractos populorum ani-
mos & inflexibilem obstinationem audaciamqve in viros
ipsis Gentibus sanctos atq; inviolabiles. Hic, qva constan-
tia & grandibus ausis dissidentes consilio retuderis: qva
prudencia Reipublicæ navem, in tanta tempestatum ac flu-
ctuum licentia servaveris, allocutionis huius ambitus non
capit, iusti commentarii res est, & peculiarem sibi scriben-
tis deposcit industriam. Pro his ingentibus meritis, qvas
statuas, aut qvæ ornamenta posteritas Tibi eriget aut de-
cernet? Multa hic commemoranda mihi forent de legi-
bus terrarum Prussiæ, de Institutis Reipublicæ Polonæ, qvæ
in numerato habes omnia: multa de Iurisprudencia in di-
rimendis fori litibus; sed cum sphæram nostram transcen-
dere videantur, scholasticus tantum ego, ad res inermes in-
noxiasqve, literarum nempe studium bonasq; artes rede-
undum censeo. Latissima & hic nobis pateret ditio, nisi
a viris toto Orbe divisis pridem occupata foret. Fulgidum
iam ante hos quinquaginta annos eruditis lumen accendi-
sti, tractatu DE ANNO IVBILÆO, cuius ipse Ro-
mæ spectator exstitisti, in publicum usum & laudem, pro-
cul superstitione edito. Qvanta inibi humanitas & facun-
dia! Qvam exquisita maximeq; necessaria historiarum &
præsens status cognitio! Adhæc, qvicquid in veterum
Inscriptionibus rarum & egregium, in Italia, tanquam pro-
prio

prio domicilio, & deinceps ita cognitum perspectumque
Tibi reddidisti, ut Latium priscum redonare nobis, aut ma-
iestatem eloquentiæ Romanæ in hac Prussia sistere velle
videaris. Possem commemorare, quæ ratione aliquando,
cum hospitem me summa benevolentia accepisses, inter
cætera corruptæ Institutionis scholasticæ, barbaram & sor-
didam Latinitatem, quæ plerosq; occupavit, summopere
detestatus fueris; sed quando in Ephemeridibus meis, de
hoc sermonis genere dicere iam institui, prudens hic mi-
hi tempero. Nunquam memori animo excident, quæ Se-
renissimi Principes in Bibliotheca Brunsvico-Luneburgen-
si, quæ Wolfenbyti est, de Elogiis tuis in hanc fere senten-
tiam inter se dictitarunt: *Profecto eruditus est SCHMIE-
DENVS CONSVL!* Cui mox alter potentissimorum
Heroum, quo sapientiozem Europa non vidit, regeslit: *im-
mo eruditissimus, & in eloquentia veteri ac nova plane divi-
nus & incomparabilis!* Tanti ergo doctrinæ tuæ testes ac
iudices publici cum falli non possint, quis iam privatorum
sapientiam tuam non colet & suspiciet? *Qvis Cenotaphia
& Poemata* tua legens, aut profluentem verborum vim au-
ribus usurpans, Te magnum literarum Parentem non iudi-
cabit? Occurrunt in annis disciplinarum & peregrinatio-
num non pauca admiratione dignissima: nam quascunq;
Gentes adiisti, has non ignavas laudum tuarum præcones
nactus es. Multi audito tantum SCHMIEDENI nomi-
ne, videre & alloqui Te, officiaq; sua contestari præopta-
bant. Non vocabo in partes Anglos, Belgas, Italos, viros
absolutissimos, sed illustrem BVLLIALDVM, Franco-
rum Regis intimum, non contentum crebris literis deside-
rium tui lenire, ex remotissimo terrarum tractu, ad Te iux-
ta ac HEVELIVM tuum visendos, vestra gloria commo-
tus, Gedanum excurrisse nominare sufficiat. De mutu-
is Epistolarum libellis, eorumque sensu recondito, verbis

quæ-

quæfitis & excultis, filere præstat, ne ab assentatione obsequium auspicari videar, postquam obscurum & prophanum me quoque sacra manu tua subinde honestare, hæsitantique salutaria monita suggerere dignatus sis. Rarum hoc a Viro in tanto culmine constituto, & tot publicis curis distracto! Et ego quidem felicem beatumque me prædico, quod tot ingenii tui decora & interioris literaturæ monumenta possideam; quod si tamen publicis precibus exorari Te permetteres, ut Epistolæ & Allocutiones, quas in Senatu, Comitibus & Legationibus ad Electores Principes gravis Orator habuisti, publici iuris fierent, benevolentiam istam, cum Orbe Sarmatico, universa Patria Regiis muneribus exæquaret, omnibusque Barbarorum triumphis antepone-
ret. Sed de his similibusque laudis tuæ operibus, quibus Græciam ipsam Tibi obstrinxisti: deque meritis in omni genere maximis, quæ neque Prussia capit, neque Balthicus sinus circumscribit, alibi plura. Hinc merito fortunatam prædicamus Rempublicam, quæ tantum possidet Heroa, utque eiusmodi Atlantibus fulciatur semper, toto pectore precamur! Felix Curia & Musarum sedes, in quibus consiliorum sublimitate & literarum gloria decertas! Omnes artes & scientiæ a Te patrocinium petunt: disputantes pro Athenæi Cathedra, quoties gratiosa præsentia beas, & illam quasi dulcissimam ætatem resumis, tanquam ad Oraculum ad Te provocant. Memini probe, ab ipsis artis Doctoribus me accepisse, nullum unquam argumentum incidisse, de quo non cum peritissimis expedite differueris, nihil felicitatem tuam morante, aut disciplinarum varietate, aut materialium difficultate. O Te denique felicem, **DIESSELDORFI EXCELLENTISSIME**, quem talis tantusque Socer Generum sibi adscivit! Nominis rerumque fama, florentibus admodum annis, primas in scena partes Tibi iure meritoque vendicavit, & sapientiæ domicilio Inspectorem præfecit.

Iuve-

Iuvenilis ingenii theatrum GYMNASIVM hoc THORVNENSE Tibi delegeras, ubi posteaquam mitiores literas & Polonici sermonis gravitatem egregie expendisses, digressus ad Academias, iura interpretandi peritiam ita feliciter imbibisti, ut suffragia amplissimi Iurisconsultorum Ordinis, in alma Lipsiensi, supremos in eo honorum titulos Tibi adiunxerint. Ne vero laus tua Germaniæ modo finibus comprehenderetur, plerisque Europæ regionibus nominis tui celebritatem intulisti, nitidissima & sapientiæ & commerciorum emporia lustrando. Difficile dictu, quanta Te cura terrarum cultissima complexa fuerit, aut quam inviti Te dimiserint & Martis & Musarum alumni fortissimi Batavi. Redux in Germaniam, eruditionis & virtutis tuæ iubare, aulam Vindobonensem adeo in Te convertisti, ut illustris PALATINI COMITIS dignitas, ab ipso AVGVSTO Romani Imperii delata Tibi fuerit. Nondum confectis itinerum spatiis, cum patrii Athenæi Directores secum deliberarent, cuinam Historiarum & Iuris professio, quæ tum vacabat, dextre committenda foret, nutu providentiæq; divina effectum est, ad docendi hanc provinciam, Te evocarēt. Quo pacto industriam hic tuam, quæ legendo, quæ disputando probaveris, pulpita testes & iudices appello. Plurimum quoque Tibi debet Poetica dicendi facultas, ut quæ nuper in laudatione Regis nostri, non sævavis modo, sed plane admirabilis omnibus visa est, HOFMANSVALDIANÆ æqualis & suppar. Dum ergo indies famam tuam sic auges & nobilitas, ac Temet ipsum in oculos emendatissimæ SCHMIEDENIÆ infundis, DEI dono ac munere evenit, ut auspicato omine in thalamos tuos transierit. De hoc igitur cœli bono, quo nihil ad familiæ tuæ gloriam curarumque lenimentum, vel voto fingi potuisset melius, cum Vrbe vestra, & noster Tibi plaudit Helicon. Ego virtutum SCHMIEDENO-

DIES-

DIESSELDORFIANARVM admirator perpetuus, gratulor instituto tuo, gratulor per hoc connubium æternitatem Tibi obtigisse, quam Vrania ipsa polliceri videtur. Age modo, VIR CELEBERRIME, quemadmodum studio & industria in literis præclara præmia obtinuisti: pari solertia & assiduitate, ex casto præstantiq; ADELGVNDÆ corpore Gentis tuæ fructum quoque consequaris! Euge, ex pretiosissimo SCHMIEDENI auro, pulchra amorum Tibi cudito numismata, ipsius Apollinis, aut Musarum imaginem quasi spirantia! Fac missa nunc populorū gesta, iurisq; controversias; ADELGVNDA tua Tibi Historiarū compendium & nobile Pandectarum opus: suus sibi uterque in amoris Athenæo Inspector & Cupido Argus. Macte hac Nympha Prussiæ, non amandi impetu, sed subacto iudicio delecta. Vivite felices, & avitam gloriam in liberos nepotesque propagate & diffundite! Latere Tu quoque, DIVINE MÆCENAS, cui grande senectutis fulcrum, in tot animi corporisque dotibus ornato Genero accessit. Servet Te DEVS, & Urbis & Musarum bono, ut porro fortunam suam Tibi commendent, quicumque literas colunt! Servet cum nupta Filia arctissimo fœdere Tibi iunctum: ut eius sub auspicio literarum Studiosi veram solidamque eruditionem consequantur! Hoc mecum omnes augurantur, hoc cupiunt, hoc votis susceptis a supremo Numine contendunt, certoque fore non modo sperant, sed ita plane confidunt: VT COMMVNIS, HÆC VOBIS ONOMASTERIORVM SOLENNITAS OMNI TEMPORE FELICISSIME REDEAT: ÆTERNAQVE LAVDE FLORENTES VIRTVTIS VESTRÆ GLORIAM, ET INCOLVMES, ET LÆTI ALIIS SVPRA ALIA OPERIBVS AVGEATIS!

